

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

ט"ל תשבת מפיי זרעו

ספר

זוהר קריאת שמע
כהלכתו דיניו ומנהגיו
חלק י

בזוהר דא יפקון מן גלותא ברחמי

והמשכילים יזהרו כלזוהר הרקיע

חוברת מספר 98

תמוז תשע"ד - עיה"ק בית שמש תובכ"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזנות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

בט"ד

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

זוהר קדימת שמע

קדימת שמע
במסירות נפש
תיקון הבדיית

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי,
עיה"ק בית שמש תוכב"א
חודש טבת שנת תשע"ג לפ"ק

תִּכּוֹן הָעֲנִינִים

- א. וְאַהֲבַת אֶת הַשֵּׁם אֱלֹהֶיךָ.....
- א. בְּכָל נַפְשְׁךָ - גְּדֹל מְסִירוֹת נַפֶּשׁ בַּעַת אֲמִירַת פְּסוּק זֶה וּשְׁכָרוּ.....
- ב. אֲנִי ה' אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:.....
- ב. קְרִיאַת שְׁמַע עַל מְטוֹ - חֶרֶב פִּיפִיּוֹת.....
- ג. וְכִתְבֶתֶם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ - מִצּוֹת מְזוֹזָה וּשְׁמִירְתָּהּ וּסְגֻלְתָּהּ.....
- ה. וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית.....
- ו. מִצּוֹת אֲהַבַת ה' שְׁקוּלָה כַּעֲשֻׂרֵת הַדְּבָרוֹת.....
- ז. הַאִיךָ הוּא הָאֲהָבָה - לְהוֹדוֹת וּלְבָרֵךְ.....
- ח. וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה - דְּבָרֵי תוֹרָה כְּנֶגֶד הַיִּצְהָ"ר.....
- ט. וּשְׁנַנְתֶּם לְבַנְיָד - גְּדֹל שְׁכָרוּ לְעוֹלָם הַבָּא.....
- י. וְחָרָה אֵף ה' בְּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם.....
- צִיצִית - וְרֵאִיתֶם אוֹתוֹ וְזָכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת ה' - כַּמָּה גְּדוֹל וְעָצוּם כְּחָה, וּמְגִינָה בְּשַׁעַת הַדִּין לְעוֹלָם הַבָּא.....
- יא. ה' אֱלֹהֵיכֶם אֲמַת.....
- יב. ג' שְׁמוֹת לְפָנֵי וּג' אַחֲרֵי קְרִיאַת שְׁמַע.....
- יב. אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם - מִצּוֹת זְכִירַת יְצִיאַת מִצְרַיִם.....

קריאת שמע במסירות נפש תקון הברית

סוד מצות אהבת השם וחיבתה

ואהבת את השם אלקיך

והרי נתבאר סוד האהבה, אהבה זו עולה על כל עבודות העולם, בזה נכבד שם הקדוש ברוך הוא יותר מהכל ומתברך. ברוך הוא לעולם ולעולמי עולמים, וסוד האהבה נתבאר.

והא אומר רוא דאהבה, רחמינו דא סליק על כל פולחניו דעלמא, כהא אתיקר שמה דקודשא בריך הוא ותר מבלא, ואתברך. בריך הוא לעולם ולעלמי עלמין, ורוא דאהבה אומר.

זוהר פ' ואתחנן (רע"א מהימנא דף רס"ג)

בכל נפשך - גדל מסירות נפש בעת אמירת פסוק זה ושכרו

אמר רבי שלום בר מניומי, אין לך כל צדיק וצדיק מאותם העוסקים בתורה שאין לו מאתים עולמות וכסופים בשביל התורה. זהו שכתוב (שיר ח) ומאתים לנטרים את פרו. ומאתים על שמוסרים עצמם בכל יום כאלו נהרגו על קדשת שמו, ונצחו כמו הפסוק הזה. [וכך אמרו בפסוק הזה] שכתב ואהבת את ה' וגו'.

אמר רבי שלום בר מניומי אין לך כל צדיק וצדיק מאותם העוסקים בתורה שאין לו מאתים עולמות וכסופין בשביל התורה הדיא הוא דכתיב, (שיר השירים ח) ומאתים לנטרים את פרו, ומאתים על שמוסרים עצמם בכל יום כאלו נהרגו על קדושת שמו, נצחו כהא פסוקא (נ"א וכך אמרו בהאי פסוקא) דכתיב ואהבת את ה' וגו'.

זוהר מדרש הנעלם פ' חיי שרה (דף קכ"א)

למדנו, כל המכונן את לבו בפסוק הזה כדי למסור נפשו על קדשת שמו, מעלה עליו הכתוב כאלו הרג בכל יום עליו. זהו שכתוב (תהלים מד) כי עליך הורגנו כל היום. אומר רב נחמן, כל המוסר נפשו בפסוק זה, נוחל ארבע עולמות לעולם הבא. אומר רב יוסף, והרי שנינו מאתים? אומר רב נחמן, מאתים על התורה - ומאתים על שמסר עצמו בכל יום על קדשת שמו.

ותאנא כל המכונן לבו כהא פסוקא כדי למסור נפשו על קדושת שמו מעלה עליו הכתוב כאלו נהרג בכל יום עליו, הדיא הוא דכתיב, (תהלים מד) כי עליך הורגנו כל היום. אומר רב נחמן כל המוסר נפשו כהא פסוקא נוחל ארבע מאות עולמות לעולם הבא. אומר רב יוסף והא תנו מאתים. אומר רב נחמן מאתים על התורה, ומאתים על שמסר עצמו בכל יום על קדושת שמו.

אני ה' אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים:

לְמַדְנֹו, כָּל הַזְּמַנִּים וְהַחֲגִים
וְהַשְּׁבָתוֹת, כָּל־שָׁנָה זְכוּרֹן
לְזֶה, וְעַל זֶה הִתְקַיְמוּ כָּל־שָׁנָה
זֶה לֹא הִיְתָה שְׁמִירָה שֶׁל זְמַנִּים וְחֲגִים
וְשְׁבָתוֹת, וְלִכֵּן לֹא כָּל־הַזְּכוּרֹן שֶׁל
מִצְרַיִם מִכָּל הַזְּמַנִּים וְהַחֲגִים
וְהַשְּׁבָתוֹת. בֹּא רֵאָה, דִּין (ח) הוּא יְסוּד
וְשָׂרֵשׁ שֶׁל הַתּוֹרָה, וְכָל מִצְוֹתָיו, וְכָל
הָאֲמוּנָה הַשְּׁלֵמָה שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

תָּנָא, כָּל זְמַנִּין וְחֲגִין וְשְׁבָתִין, בְּלַחוּ
דְּוִכְרָנָא לְהָא, וְעַל הָא אֲתַקְיָמוּ
בְּלַחוּ, דְּאֵלְמָלָא הָא, לֹא הִנְה נְטוּרָא
דְּזְמַנִּין וְחֲגִין וְשְׁבָתִין. וּבְגִינֵי בְּדָ, לֹא
אֲשַׁתְּצִי דְּכְרָנָא דְּמִצְרַיִם מִכָּל זְמַנִּין וְחֲגִין
וְשְׁבָתִין. תָּא חֲזִי דִּינָא (ס"א דאמ) הוּא יְסוּדָא
וְשָׂרֵשׁ דְּאוּרִיתָא, וְכָל פְּקוּדֵי, וְכָל
מְהִימְנוּתָא שְׁלִימְתָא דִּישְׂרָאֵל.

זוהר פ' בא
(לח)

קריאת שמע על מטתו – חרב פיפיות

שְׁהָרִי וְדָאִי בְּקְרִיאת שְׁמַע פְּרֻשׁוּהָ,
כָּל הַקּוּרָא קְרִיאת שְׁמַע עַל
מִטָּתוֹ, כְּאֵלוֹ אוֹחֵז חֶרֶב פִּיפִיּוֹת,
שְׁכָתוֹב (תהלים קמט) רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם
וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם. וְנִעְנָעוּ הַחֶרֶב
צָרִיךְ לְנִעְנָעָה לְשֵׁשֶׁה צְדָדִים, כְּמוֹ
שְׁבָאוּרָה, כְּדִי שְׁתַּמְלִיכוּהוּ עַל הַשָּׁמַיִם
וְעַל הָאָרֶץ וְעַל אַרְבַּע רוּחוֹת הָעוֹלָם.
זוֹ ו', גּוֹף הַחֶרֶב. י' רֹאשׁ הַחֶרֶב. ה"ה,
שְׁתֵּי פִיפִיּוֹת. נִרְתִּיק הַחֶרֶב, אֲדָנִי.

דְּהָא וְדָאִי בְּקְרִיאת שְׁמַע אוֹקְמוּהָ, כָּל
הַקּוּרָא קְרִיאת שְׁמַע עַל מִטָּתוֹ,
כְּאֵילוֹ אוֹחֵז חֶרֶב פִּיפִיּוֹת, דְּכְתִיב, (תהלים
קמט) רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת
בְּיָדָם. וְנִעְנָעוּ אֵל דְּחֶרֶבָא, צָרִיךְ לְנִעְנָעָא
לִיה לְשֵׁית סַמְרִין, כְּמָה דְּאוֹקְמוּהָ, כְּדִי
שְׁתַּמְלִיכוּהוּ עַל הַשָּׁמַיִם וְעַל הָאָרֶץ, וְעַל
ד' רוּחוֹת הָעוֹלָם. וְדָא ו', גּוֹף הַחֶרֶב. י',
רֹאשׁ הַחֶרֶב. ה"ה, תְּרֵי פִיּוֹת. נִרְתִּיקָא
דְּחֶרֶבָא, אֲדָנִי.

זוהר פ'
עקב
(דף ר)

רְמוּחָ, רמ"ח בְּקְרִיאת שְׁמַע, עִם שֵׁית
תְּבוֹת הַיְחוּד, הָרִי רומ"ח.
מְגִי"ן עִם חֶרֶב, מִיכָאֵל גְּבֻרִיאֵל
גְּבֻרִיאֵל, הַשְּׁמָשִׁים שֶׁל שְׁלֹשׁת הָאֲבוֹת.
קֶשֶׁת שְׂיוּרָה חֲצִים, וְכָל זֶרַע שְׂאִינוּ
יִוְרָה כְּחֵץ אִינוּ מוֹלִיד. מְקַלְע, זֶה
קְרִיאת שְׁמַע. חֲמֻשָּׁה אֲבָנֵי מְקַלְע, (דברים
1) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה'. כְּנֶגְדָם,
וַיִּקַּח דָּוִד (שמואל א' 17) חֲמֻשָּׁה חֲלָקֵי אֲבָנִים

רוֹמְמוּחָא, רמ"ח בְּקְרִיאת שְׁמַע, עִם שֵׁית
תְּבוֹת דְּיְחוּדָא, הָא רומ"ח.
מְגִי"ן עִם חֶרֶבָא, מִיכָאֵל גְּבֻרִיאֵל גְּבֻרִיאֵל
שְׁמָשִׁין דְּג' אֲבָתָן. קֶשֶׁת דְּרִיק חֲצִים, וְכָל
זֶרַע דְּאִינוּ יִוְרָה כְּחֵץ אִינוּ מוֹלִיד. קוּרְטָא,
דָּא קְרִיאת שְׁמַע. ה' אֲבָנֵין דְּקוּרְטָא, (דברים
1) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי' אֱלֹהֵינוּ יי'. לְקַבְּלֵיהוּ,
(שמואל א' 17) וַיִּקַּח דָּוִד חֲמֻשָּׁה חֲלָקֵי אֲבָנִים
מִן הַנַּחַל. וְכַד שְׂוִי לְהוֹן בְּקוּרְטָא, דְּאִיְהִי

שְׁפָה, וְאִיחֵי שְׂכִינְתָא, אֲתַעְבִּידוּ חַד בְּלַחוּ
ה', וְקָמִיל לְפִלְשֶׁתָא.

מִן הַנַּחֲל. וְכַשְּׁשָׁם אוֹתָם בְּמַקְלַע,
שֶׁהִיא שְׁפָה, וְהִיא שְׂכִינָה, נַעֲשׂוּ אֶחָד
כָּל הַחֲמֶשֶׁה, וְהָרַג אֶת הַפְּלִשְׁתִּי.

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, לֹא יִשְׁכַּב, מֵהוּ לֹא
יִשְׁכַּב. אֲלֵא בְּכָל לַיְלִיא וְלַיְלִיא, כִּד
כִּד נִשְׁ אִיחֵי אוֹיִל בְּפִקּוּדֵי דְמֵאֲרִיָּה, לֹא
(דף ר"א ע"ב) שְׂכִיב עַל עַרְסִיָּה, עַד דְּקָמִיל
אֶלְה וּמֵאָה וְעֶשְׂרִים וְחֲמִשָּׁ, מֵאִינוּן וְיִינִין
בִּישׁוּן, דְּשִׁרְיִין עֲמִיָּה. רַבִּי אַבָּא אָמַר,
אֶלְה אִינוּן דְּסִטְר שְׂמֵאלָא, דְּכַתִּיב, (תהלים
צא) יְפֹל מִצַּדֶּךָ אֶלְה. כְּמָה דְּכַתִּיב, (תהלים
קמט) יַעֲלוּ חֲסִידִים כְּכְבוֹד וְגו', (תהלים קמט)
רוּמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם וְגו', לַעֲשׂוֹת נִקְמָה
וְגו', הֲדָא הוּא דְּכַתִּיב לֹא יִשְׁכַּב וְגו' וְדָא
הוּא לַעֲשׂוֹת בְּהֵם מִשְׁפָּט וְגו'.

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, לֹא יִשְׁכַּב, מֵהוּ לֹא
יִשְׁכַּב? אֲלֵא בְּכָל לַיְלָה וְלַיְלָה
כְּשֶׁבֶן אָדָם הוֹלֵךְ בְּמַצּוֹת רְבוּנוּ, לֹא
שׁוֹכֵב עַל מִטָּתוֹ עַד שֶׁהוֹרַג אֶלְה וּמֵאָה
וְעֶשְׂרִים וְחֲמִשָּׁ מֵאוֹתָם מִיָּנִים רַעִים
שִׁשּׁוּרִים עִמּוֹ. רַבִּי אַבָּא אָמַר, אֶלְה הֵם
מִצַּד שְׂמֵאל, שְׁכַתּוֹב (תהלים צא) יְפֹל
מִצַּדֶּךָ אֶלְה, כְּמֹו שְׁכַתּוֹב (שם קמט) יַעֲלוּ
חֲסִידִים כְּכְבוֹד וְגו', רוּמְמוֹת אֵל
בְּגִרוֹנָם וְגו', לַעֲשׂוֹת נִקְמָה וְגו'. זֶהוּ
שְׁכַתּוֹב לֹא יִשְׁכַּב וְגו', וְזֶהוּ לַעֲשׂוֹת
בְּהֵם מִשְׁפָּט וְגו'.

זוהר פי
בלק
(דף ר"א)
(א)

וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ - מְצוֹת מְזוּזָה וּשְׂמִירָתָה וּסְגֻלָּתָה

פִּקּוּדָא לְמַקְבַּע כִּד נִשְׁ מְזוּזָה לְתַרְעִיָּה,
לְמַהוּ כָּל כִּד נִשְׁ נְטִיר מַעַם
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כִּד נְפִיק וְכִד עֵיִל.
וְדָא (תהלים קכא) יְי' יִשְׁמַר צֵאתְךָ וּבֹאֲךָ
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. בְּגִין דְּדָא דְּמְזוּזָה אִיחֵי
קָאִים תְּדִיר לְפַתְחָא. וְדָא אִיחֵי פַתְחָא
דְּלַעֲיָלָא, וְדָא אִיחֵי דְּרָגָא דְּאִקְרִי שׁוּמַר,
לֹא שְׁתַּכְחָא בְּנְטִירוֹ.

מְצוּזָה שְׂיִקְבַּע אָדָם מְזוּזָה לְשַׁעְרוֹ,
לְהִיּוֹת כָּל אָדָם שְׂמוּר מַעַם
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּשִׁיּוּצָא וְכַשְׁנַכְנֵס.
וְהַסּוּד - (תהלים קכא) ה' יִשְׁמַר צֵאתְךָ וּבֹאֲךָ
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. מִשׁוּם שְׁסוּד הַמְּזוּזָה
עוֹמֵד תְּמִיד לְפַתַח, וְזֶהוּ פַתַח
שְׁלִמְעָלָה, וְזֶהוּ דְּרָגָה שְׁנַקְרָאת שׁוּמַר,
לְהַמְצֵא בְּשְׂמִירָה.

זוהר פי
ואתחנן
(דף רס"ג)

כַּאֲתֵר דְּמְזוּזָה תַּמּוּן, לֹא אֵית לָהּ רְשׁוּ
לְקַרְבָּא. וּבְגִין דָּא (דברים יא)
וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ מְזוּזוֹת זֵו מְנוֹת.

בְּמִקּוֹם שְׁשָׁם מְזוּזָה, אֵין לוֹ רְשׁוֹת
לְהַתְקַרֵּב, וּמִשׁוּם זֶה (דברים יא)
וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ. מְזוּזוֹת - זֵו
מְנוֹת.

זוהר חדש
(טפרא
תניא)

פַּתְחָא רַבִּי יוֹדָאִי וְאָמַר, (דברים ו) וּכְתַבְתֶּם
עַל מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ. מְזוּזוֹת

פַּתְחָא רַבִּי יוֹדָאִי וְאָמַר, (דברים ו)
וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ

זוהר חדש
רות

ובשעריך. מזוזות כתוב, מה הטעם?
אלא אשריהם ישראל, שהם מציינים
תמיד במצוות, בשבתם ובלכתם,
בשכבם ובקומם, שכתוב בשבתך
בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך
ובקומך.

ושיחיו ישראל מעוטרים בתורה
ובמצוות, כדי שידבקו תמיד
תמיד בקדוש ברוך הוא, שכתוב ואתם
הדבקים בה' אלהיכם חיים כלכם
היום. וכל הדבק בקונו, אינו נזוק
לעולם.

ולא עוד, אלא ששני מלאכי השרת
מלוין לו לאדם, אחד בימינו
ואחד בשמאלו, שכתוב (תהלים צא) כי
מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך.
ולא עוד, אלא שאם תמיד מצוי
במצוה, כפיכול שהקדוש ברוך הוא
נעשה לו שומר, שנאמר (שם קכא) ה'
שמרך.

מה עושה הקדוש ברוך הוא? נוטל
מלאך ההולך בימינו, ומעמידו
לפניו, והוא עומד במקומו, שנאמר ה'
צלך עד יד ימינך. ואותו המלאך שהוא
משמאלו, מעמידו אחרי האדם,
והקדוש ברוך הוא מימין ומשמאל.
נמצא האדם נשמר מכל צדדיו, מי
יוכל להזיק אותו.

ושנינו, אומר רבי יוסי בר יהודה,
פתח המצין במזוזה, אין
מזיק ואין שטן ואין פגע רע מתקרב

בתיב, מאי מעמא. אלא אשריהם
ישראל, שהם מציינים תמיד במצוות.
בשבתם, ובלכתם, בשכבם, ובקומם.
דכתיב, בשבתך בביתך ובלכתך בדרך
ובשכבך ובקומך.

ושיחיו ישראל מעוטרים בתורה
ובמצוות, כדי שידבקו תמיד
בתקדוש ברוך הוא. דכתיב, ואתם
הדבקים בה' אלהיכם חיים כלכם היום.
וכל הדבק בקונו, אינו נזוק לעולם.

ולא עוד, אלא ששני מלאכי השרת
מלוין לו לאדם, אחד בימינו, ואחד
בשמאלו. דכתיב, (תהלים צא) כי מלאכיו
יצוה לך לשמרך בכל דרכיך. ולא עוד,
אלא שאם תמיד מצוי במצוה, כפיכול,
שהקדוש ברוך הוא נעשה לו שומר.
שנאמר, (תהלים קכא) ה' שמרך.

מה עושה הקדוש ברוך הוא. נוטל
מלאך ההולך בימינו, ומעמידו
לפניו. והוא עומד במקומו. שנאמר, ה'
צלך על יד ימינך. ואותו המלאך שהוא
משמאלו, מעמידו אחרי האדם. והקדוש
ברוך הוא מימין ומשמאל. נמצא האדם
נשמר מכל צדדיו, מי יוכל להזיק אותו.

ותנינו, אומר רבי יוסי בר יהודה, פתח
המצוין במזוזה, אין מזיק ואין
שטן ואין פגע רע מתקרב אליו. מפני

אליו. מפני שהקדוש ברוך הוא שומר הפתח, אפלו בשעה שנתן רשות למלאך המשחית לחבל, זוקף עיניו, ורואה ששם שדי עומד על הפתח, ורואה ששם שדי עומד על הפתח, שכתוב (שמות יב) ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף. לפיכך צריך האדם שיהא תמיד מצוי במצות מזוזה.

שהקדוש ברוך הוא שומר הפתח, ואפילו בשעה שניתן רשות למלאך המשחית לחבל, זוקף עיניו, ורואה ששם שדי עומד על הפתח, בדבתיב, (שמות יב) ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף. לפיכך צריך האדם שיהא תמיד מצוי במצות מזוזה.

ועשו להם ציצית

פתח רבי נהוראי בפרשת ציצית ודרש, (במדבר טו) ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם לדרתם. מה שונה שפאן ובשבת לדרתם חסר, שכתוב (שמות לא) לעשות את השבת לדרתם, חסר

פתח רבי נהוראי בפרשת ציצית ודרש, (במדבר טו) ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם לדרותם. מאי שנא דהכא ובשבת לדרתם חסר, דבתיב, (שמות לא) לעשות את השבת לדרתם, חסר.

ששנינו, תקנו פרשת ציצית בקריאת שמע. ובדירתו של אדם נמצא פרשת קריאת שמע, חוץ מפרשת ציצית, שחסר משם. במה נשלם? אלא כשאדם מתעטף בביתו בציצית, ויוצא בו לפתחו, הרי נשלם.

דתנינו. תקנו פרשת ציצית בקריאת שמע. ובדירתו של אדם, נמצא פרשת קריאת שמע, חוץ מפרשת ציצית, שחסר משם. במה נשלם. אלא כשאדם מתעטף בביתו בציצית, ויוצא בו לפתחו, הרי נשלם.

והקדוש ברוך הוא שמח בו, ומלאך המות זו משם והינו לדרתם, שיהיה שלם. ויצא מפתח ביתו במצוה זו, ומלאך המשחית זו משם, ונצול האדם מכל נזק. מנין לנו? ממה שכתוב מזוזות, מאותיותיו משמע: ז"ז מו"ת. שלא נתן לו רשות לחבל, וזו מפתחו.

והקדוש ברוך הוא שמח בו, ומלאך המות זו משם והינו לדרתם, שיהיה שלם. ויצא מפתח ביתו במצוה זו, ומלאך המשחית זו משם וניצול האדם מכל נזק. מנלו. ממאי דבתיב מזוזות, מאותיותיו משמע, ז"ז מו"ת. שלא ניתן לו רשות לחבל, וזו מפתחו.

וראיתם אותו וזכרתם - ועשיתם ודאי. ואי לאו, הא רצועה, דהאי יגרום לבון, למהוי תבין לפולחנא דילי

וראיתם אותו וזכרתם, ועשיתם ודאי. ואי לאו, הא רצועה, דהאי יגרום לבון, למהוי תבין לפולחנא דילי

לעבודתי תמיד, ואז ועשיתם. ולא תתורו אחרי לבבכם, ימנע מכם דרכים רעים אחרים, ודאי לא תתורו ולא תעשו רעות. ועל זה עולה גון תכלת. זו תכלת דומה לכסא הכבוד. מה כסא הכבוד עושה את האדם ללכת בדרך ישר לזכותו, גם תכלת זו עושה את האדם ללכת בדרך ישר. ודאי שהכל יש לפחד ממקום זה ללכת ישר. (זוהר

פרשת שלח דף קע"ח.)

תדיר, וכדין ועשיתם. ולא תתורו אחרי לבבכם, ימנע מנכון בישין אדחין אחרנין, ודאי, לא תתורו, ולא תעבדו בישין. ועל דא סלקא גוון תכלא. דא תכלת, דמיא לכסא הכבוד, מה כסא הכבוד, עביד לבר נש למהך לארְחא מישר, לדבאָה ליה. אוף האי תכלת, עביד לבר נש למהך בארְח מישר, ודאי דכלא אית לדחלא מהאי אַתר, למיהך במישר.

מצנת אהבת ה' שקולה בעשרת הדברות

מצוה (1) לאהבה, והרי בארנו אהבת הקדוש ברוך הוא, שצריך האדם לאהב אותו אהבה רבה כמו אברהם שאהב את הקדוש ברוך הוא בכמה אהבות ומסר אליו גופו ונפשו. מכאן למדנו, מי שאהב את הקדוש ברוך הוא, מקיים עשר אמירות מעלה ומטה. ועל זה כל אותם עשרה נסיונות שהתנסה אברהם ועמד בכלם, כנגד עשר אמירות, כל נסיון היא אמירה, והתנסה באותה אמירה ועמד בה.

ועל זה אותם עשרה נסיונות, ובכלם עמד אברהם, משום שהתקשר ונדבק בימינו של הקדוש ברוך הוא, שהיא אהבה רבה. מה הטעם נקראת אהבה רבה? משום מי שעומד באהבה הזו, מתקשר בעולם העליון. אהבת עולם, זה סוד העולם התחתון, שהתקשרה בו אהבתו, והכל סוד אחד בלי פרוד. והרי נתבאר סוד האהבה,

פקודא (1) לאהבה, והא אוקימנא רחימו דקודשא ברוך הוא, דכעי בר נש לרחמא ליה רחימו סני באברהם, דרחים ליה לקודשא ברוך הוא בכמה רחימו, ומסר גופיה ונפשיה לגביה. מפאן אוליפנא, מאן דרחים ליה לקודשא ברוך הוא, איהו מקיים עשר אמירן עילא ותתא. ועל דא כל אינון עשר נסיוני דאתנסא אברהם, וקאים בכלהו לקבל עשר אמירן, כל נסיונא אמירא היא, ואתנסא בהווא אמירא, וקאים ביה.

ועל דא אינון עשר נסיוני, ובכלהו קאים בהו אברהם, בגין דאתקשר ואתדבק בימינא דקודשא ברוך הוא, דאיהי אהבה רבה. מאי טעמא איקרי אהבה רבה. בגין מאן דקאים בהאי אהבה, אתקשר בעלמא עלאה. אהבת עולם, דא רוא דעלמא תתאה, דאתקשר ביה רחימו דיליה, וכלא רוא חדא, כלא פרודא, והא אתמר רוא דאהבה, רחימו

זוהר פי' ואתחנן (דף רס"ג)

אֵהָבָה זו עוֹלָה עַל כָּל עֲבוֹדוֹת הָעוֹלָם, בְּזֶה נִכְבָּד שֵׁם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹתֵר מֵהַכֹּל וּמִתְבָּרֵךְ. בְּרוּךְ הוּא לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים, וְסוּד הָאֵהָבָה נִתְבָּאֵר.

דָּא סְלִיק עַל כָּל פּוֹלְחָנֵי דְעֵלְמָא, בְּהַאי אֲתִיבְךָ שְׁמִיה דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא יִתִּיר מִכָּלֵא, וְאֲתִבְרָךְ. בְּרִיךְ הוּא לְעֵלְמֵי וּלְעֵלְמֵי עֵלְמִין, וְרָוָא דְאֵהָבָה אֲתִמַּר.

האיך הוא האהבה - להודות ולברך

בֵּא רָאָה, מִי שְׂאוֹמֵר שְׂבַח חֲבֵרוֹ, שֶׁל בְּנֵיו, או שֶׁל מְמוֹנָו - צָרִיךְ לְבָרְכוֹ וּלְהוֹדוֹת עָלָיו בְּבִרְכוֹת. מִנֵּין לָנוּ? מִמִּשָּׁה, שְׁכַתוּב (דברים א) וְהִנֵּכֶם הַיּוֹם כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרַב. אַחַר כֵּךְ מָה כָּתוּב? ה' אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵכֶם יִסֶּף עֲלֵיכֶם כְּכֶם אֱלֹף פְּעֻמִּים וּגְו'. שְׁתֵּי בִרְכוֹת הַיּוֹם: אַחַת - ה' אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵכֶם, הָרִי אַחַת. אַחַר כֵּךְ - וַיְבָרֵךְ אֲתֵכֶם כַּאֲשֶׁר דָּבַר לְכֶם. לְהוֹדוֹת עֲלֵיהֶם, בְּרִכוֹת עַל בְּרִכוֹת.

תָּא חֲזִי, הַאי מַאן דְּאָמַר שְׂבַחָא דְחֲבֵרֵיהּ, דְּבָנָיו, או דְּמְמוֹנֵיהּ, בְּעֵי לְבָרְכָא לֵיהּ, וְלֹאֲדַאָה עָלֵיהּ בְּרַכָּאן. מְנַלן. מִמִּשָּׁה. דְּכַתִּיב, (דברים א) וְהִנֵּכֶם הַיּוֹם כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרוֹב, לְבַתֵּר מָה בְּתִיב, וְיִ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם יִסֶּף עֲלֵיכֶם כְּכֶם אֱלֹף פְּעֻמִּים וּגְו'. תָּרִין בְּרַכָּאן חֲזִי, חַד יִ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם וּגְו'. הָא חַד. לְבַתֵּר וַיְבָרֵךְ אֲתֵכֶם כַּאֲשֶׁר דָּבַר לְכֶם. לֹאֲדַאָה עֲלֵיהֶוּ, בְּרַכָּאן עַל בְּרַכָּאן.

זוהר במדבר (דף ק"ז)

וְאִם הוּא מוֹנֵה אֶת שְׂבַח חֲבֵרוֹ וְלֹא מוֹדֵה עָלָיו בְּרִכוֹת - הוּא נִתְפָּס בְּתַחֲלָה מִלְּמַעְלָה. וְאִם הוּא מְבָרֵךְ אוֹתוֹ - הוּא מִתְבָּרֵךְ מִלְּמַעְלָה. וְהַבְּרָכָה צָרִיךְ לְבָרֵךְ אוֹתָהּ בְּעֵין טוֹבָה, וְלֹא בְּעֵין רַעָה. וּבְכָל רוּצָה הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵהָבֵת הַלֵּב. וּמָה מִי שְׂמֵבְרֵךְ אֶת חֲבֵרוֹ, רוּצָה הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שִׂיבְרֵךְ אוֹתוֹ בְּעֵין טוֹבָה, בְּלֵב טוֹב - מִי שְׂמֵבְרֵךְ אֶת הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה שִׂצְרִיךְ עֵין טוֹבָה וְלֵב טוֹב וְאֵהָבֵת הַלֵּב. בְּגִלּוֹל זֶה, (שם ו) וְאֵהָבֵת אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּגְו'.

וְאִי אִיהוּ מְנִי שְׂבַחָא דְחֲבֵרֵיהּ, וְלֹא אוֹרֵי עָלֵיהּ בְּרַכָּאן. הוּא נִתְפָּס בְּקַדְמִיתָא מִלְּעֵילָא. וְאִי אִיהוּ מְבָרֵךְ לֵיהּ, הוּא מִתְבָּרֵךְ מִלְּעֵילָא. וּבְרַכָּתָא בְּעֵי לְבָרְכָא לָהּ בְּעֵינָא טָבָא, וְלֹא בְּעֵינָא פִּישָׁא. וּבְכַלָּא בְּעֵי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא רַחֲמִימוּתָא דְלֵבָא. וּמָה מַאן דְּמְבָרֵךְ לְחֲבֵרֵיהּ, בְּעֵי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דִּיבְרֵךְ לֵיהּ בְּעֵינָא טָבָא, בְּלֵבָא טָבָא. מַאן דְּמְבָרֵךְ לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה, דְּבְעֵי עֵינָא טָבָא, וְלֵבָא טָבָא, וְרַחֲמִימוּתָא דְלֵבָא. בְּגִין כֵּךְ (דברים ו) וְאֵהָבֵת אֶת יי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּגְו'.

והיו הדברים האלה - דברי תורה פנגד היצנה"ר

רבי חייא אמר, יצר הרע יצר הרע להזדונג עם האדם, דומה לאיש שקרב לפתח ורואה שאין מי שמוחה בידו, נכנס לבית ונעשה לו אורח. רואה שאין מי שמוחה בידו, וילך לו לדרך. כיון שנכנס לבית ואין מי שימחה בידו, מתמנה עליו ונעשה בעל הבית, עד שנמצא שכל הבית עומד לרשותו.

ממי למדנו? מפרשת דוד למדנו. מה כתוב? (שמואל ב יב) ויבא הלך לאיש העשיר. הלך שקרב לפתח ולא רוצה להתעכב שם, אלא ללכת לדרך. כך הוא יצר הרע, כמו שקרב לבית מתקרב לאדם. מתעורר עליו בחטא קטן, זהו אורח עראי. רואה שאין מי שמוחה בידו, מה כתוב? לעשות לארח הבא לו [אליו], נעשה לו אורח אכסנאי בבית, מתעורר עליו בחטא יותר, יום אחד או יומים, כאורח הזה שמששים אותו בבית יום אחד או יומים, (בגלל שהוא אורח) כיון שרואה שאין מי שמוחה בידו, מה כתוב? (שם) ויעש [ה] לאיש הבא אליו, נעשה בעל הבית, כמו שנאמר (בראשית מב) האיש אדני הארץ. (רות א) איש נעמי. כך הוא יצר הרע, נעשה כנגד האדם איש, בעל הבית, והנה נקשר האדם לעבודתו, והוא עושה בו כרצונו.

ועל כן צריך אדם לשים דברי תורה עליו תמיד, כדי שיהיה אותו יצר

רבי חייא אמר, יצר הרע כד אתי לאזדונגא ביה לבר נש, דמי לבר נש דקריב לפתחא, וחמי דלא אית מאן דמחי בידיה. עאל לביתא, ואתעביד ליה ארחה. חמא דלא אית מאן דמחי בידיה, ויזיל ליה לארחה. כיון דעזיל לביתא, ולא אית דימחי בידיה, אתמנא עליה ואתעביד מאריה דביתא (דף רס"ח ע"א) עד דישתכח דכל ביתא קאים ברשותיה.

מאן אוליפנא. מפרשתא דדוד אוליפנא. מה פתיב, (שמואל ב יב) ויבא הלך לאיש העשיר, הלך דקריב לפתחא, ולא בעי לאתעכבא תמן, אלא למהד לארחה. כך הוא יצר הרע, כמה דמקרב לביתא, מתקרב גבי דבר נש, אתער עליה בחובא ועיר, דא הוא אורח עראי. חמי דלית דימחי בידיה, מה פתיב, לעשות לאורח הבא אליו, אתעביד ליה אורח אכסנאי בביתא, אתער עליה בחובא יתיר, יומא חד, או תרין יומין, כהא אורח דשראן ליה בביתא, יומא חדא, או ב' יומין, (בגין דאיתו אורח) כיון דחמי דלית מאן דמחי בידיה, מה פתיב, (שם) ויעש לאיש הבא אליו, אתעביד מארי דביתא, כמה דאת אמר (בראשית מב) האיש אדני הארץ. (רות א) איש נעמי. כך הוא יצר הרע, אתעביד לקבליה דבר נש, איש, בעל הבית, הא אתקשר בר נש בפולחניה, והוא עביד ביה רעותיה.

ועל דא בעי בר נש לשנאה מלין דאורייתא עליה תדיר, בגין דיהא

זוהר פ'
ואתחנן
(דר רש"ח)

הָרַע שָׁבוּר בָּהֶם, שְׁאִין לַיִצָר הָרַע מְקַטְרֵג פְּרֻט לְדַבְרֵי תוֹרָה, וְעַל כֵּן כָּתוּב וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְגו', עַל לְבַבְךָ - עַל שְׁנֵי יִצְרֶיךָ, שְׁיִצָר הַטּוֹב מִתְעַטֵּר בָּהֶם, וְיִצָר הָרַע נִכְנָע בָּהֶם. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מֵה יִצָר הַטּוֹב צְרִיף דְּבָרֵי תוֹרָה? אָמַר לוֹ, יִצָר הַטּוֹב מִתְעַטֵּר בָּהֶם. וְיִצָר הָרַע, כִּינּוּן שְׂרוּאָה שְׂאֵדָם לֹא שָׁב וְלֹא רוּצָה לְהַשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, אֲזִי הוּא עוֹלָה לְמַעַלָּה וּמִלְמַד עָלָיו חוֹבָה, זֶהוּ שְׁכָתוּב (משלי א) וְכִסִּילִים מְרִים קְלוּן.

הַחַוָּא יִצָר הָרַע תְּכִיר בְּהוּ, דְּלִית לִיה מְקַטְרֵג לַיִצָר הָרַע, כִּר מְלִי דְאֹרִייתָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְגו', עַל לְבַבְךָ, עַל תְּרֵי יִצְרֶיךָ, יִצָר הַטּוֹב אֲתַעְטֵר בְּהוּ, וְיִצָר הָרַע אֲתַכְנַע בְּהוּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, יִצָר הַטּוֹב, מֵה בְּעֵי מְלִי דְאֹרִייתָא. אָמַר לִיה, יִצָר הַטּוֹב אֲתַעְטֵר בְּהוּ. וְיִצָר הָרַע, כִּינּוּן דְּחַמֵּי כִּר נֶשׁ לֹא תִב, וְלֹא בְּעֵי לְאִשְׁתַּדְּלָא בְּאֹרִייתָא, כִּדִּין הוּא סְלִיק לְעִילָא, וְאוּלִיף עָלֵיה חוֹבָה, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (משלי א) וְכִסִּילִים מְרִים קְלוּן.

וּשְׁנַנְתֶּם לְבַנְיָד - גְּדֹל שְׁכָרוֹ לְעוֹלָם הַבָּא

שְׁהָרִי אֲזִי הוּא הַזְּמַן, כְּמוֹ שְׁנֵי אָמַר (תהלים קכז) כְּחֻצִים בֵּינֵי גְבוּר כֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים, מִשּׁוּם שְׂיָכוּל לְלַמֵּד אוֹתָם דְּרַכֵּי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְיִהְיֶה לוֹ שְׂכָר טוֹב לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁכָתוּב אֲשֶׁרִי הַגֹּבֵר אֲשֶׁר מֵלֵא אֶת אֲשַׁפְתּוֹ מֵהֶם לֹא יְבוֹשׁוּ כִּי יְדַבְּרוּ אֶת אוֹיְבֵים בְּשַׁעַר. לֹא יְבוֹשׁוּ - בְּעוֹלָם הַהוּא, בְּזַמַּן שְׁבַעֲלֵי הַדִּין יְבוֹאוּ לְקַטְרֵג עָלָיו, שְׁאִין לְךָ שְׂכָר טוֹב בְּעוֹלָם הַהוּא כְּמוֹ הַהוּא שְׂמַלְמַד אֶת בְּנוֹ יִרְאֵת רַבּוֹנוֹ בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה.

דְּהָא כִּדִּין וּמִנָּא אִיהוּ בְּמַה דְאֵת אָמַר, (תהלים קכז) כְּחֻצִים בֵּינֵי גְבוּר כֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים. בְּנִין דְּיָכִיל לְמִילָה לְהוּ אֲרַחוּי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא, וְיִהֵא לִיה אֲנָרָא טָבָא לְעִלְמָא דְאֵתִי. דְּכְּתִיב אֲשֶׁרִי הַגֹּבֵר אֲשֶׁר מֵלֵא אֶת אֲשַׁפְתּוֹ מֵהֶם לֹא יְבוֹשׁוּ כִּי יְדַבְּרוּ אֶת אוֹיְבֵים בְּשַׁעַר. לֹא יְבוֹשׁוּ בְּהַחַוָּא עִלְמָא, בְּזַמַּנָּא דְּמֵאֲרִיחוּן דְּדִינָא יִיתוּן לְקַטְרֵגָא עָלָיו. דְּלִית לְךָ אֲנָרָא טָבָא בְּהַחַוָּא עִלְמָא, בְּהַחַוָּא דְאֹלִיף לִיה לְכַרִּיה דְּחִילוֹ דְּמַרְיָה בְּאֲרַחוּי דְאֹרִייתָא.

זוהר פ' וישב (דף קפ"ח)

בֵּא רְאָה מָה אָמַר בְּאֲבָרְהָם, שְׁכָתוּב (בראשית יח) כִּי יְדַעְתִּיו לְמַעַן אֲשֶׁר יִצְוֶה אֶת בְּנָיו וְאֵת אַחֲרָיו וְשָׂמְרוּ דְרָךְ ה' לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט, וְעַל כֵּן אוֹתָהּ הַזְּכוּת קִיַּמְתָּ לוֹ בְּעוֹלָם הַהוּא אֲצַל כָּל בְּעֵלֵי הַדִּין.

תָּא חַוִּי מַה אָמַר בְּאֲבָרְהָם, דְּכְּתִיב, (בראשית יח) כִּי יְדַעְתִּיו לְמַעַן אֲשֶׁר יִצְוֶה אֶת בְּנָיו וְאֵת אַחֲרָיו וְשָׂמְרוּ דְרָךְ ה' לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט. וְעַל דָּא הַחַוָּא וְכוּ קִיַּמָּא לִיה בְּהַחַוָּא עִלְמָא לְגַבֵּי כָּל מֵאֲרִיחוּן דְּדִינָא.

וְחָרָה אַף ה' בְּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. בֵּא רְאֵה, בְּזִמְנָא שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁגֵּיחַ בְּעוֹלָם לְדוֹן אוֹתוֹ וּמוֹצֵא רְשָׁעִים בְּעוֹלָם, מַה כָּתוּב? (דברים יא) וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהִאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ. וְאִזּוֹ - וְהִאֲדָמָה מִהֲרָה. שְׁהָרִי מְשׁוּם חָטְאֵי בְנֵי הָאָדָם הַשָּׁמַיִם נִעְצָרִים וְלֹא נוֹהֲגִים בְּחֻקוֹתֶיהֶם כְּרְאוּי.

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. תָּא חוּי, בְּזִמְנָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲשַׁנַּח בֵּיה בְּעֻלְמָא, לְמִידֵּן יִתִּיה, וְאֲשַׁבַּח חַיִּיבִין בְּעֻלְמָא, מַה בְּתִיב, (דברים יא) וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהִאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ, וּכְדִין וְאֲבָדְתֶם מִהֲרָה. דְּהָא בְּגִין חוּבִין דְּכַנֵּי נָשָׂא, שְׁמַיָּא וְאַרְעָא אֲתַעְצְרוּ, וְלֹא נַחְגִּי נְמוּסִיהוֹן בְּדָקָא יְאוּת.

זוהר פ' וישב (דף קפ"ט)

וּבֵּא וּרְאֵה, אוֹתֶם שְׁלֹא שׁוֹמְרִים אֶת בְּרִית הַקְּדֻשׁ הַזֶּה, גּוֹרְמִים הַתְּפָרְדוֹת בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאַבְיֵהֶם שְׁבַשְׁמִים, מְשׁוּם שְׁכָתוּב וּסְרָתֶם וְעַבְדְּתֶם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהַשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם, וְכָתוּב וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר. שְׁזַהוּ כְּמוֹ שְׁמִשְׁתַּחֲוִיה לְאֱלוֹהֵי אַחֵר, שְׁמִשְׁקַר בְּאוֹת הַבְּרִית הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה.

וּתָא חוּי, אִינּוּן דְּלֹא נָטְרוּ לְהָאֵי קְיָיְמָא דְקוּדְשָׁא, גְּרַמֵּי פְרִישׁוּ בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאַבְוֵהוֹן דְּבַשְׁמַיָּא, בְּגִין דְּכִתִּיב וּסְרָתֶם וְעַבְדְּתֶם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהַשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם, וְכִתִּיב וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר. דְּהָאֵי אִיהוּ כְּמַאן דְּסָנִיד לְאַלְהָא אַחֲרָא, דְּמִשְׁקַר בְּהָאֵי אֶת קְיָיְמָא קְדִישָׁא.

וּבֵּא שֶׁר הַבְּרִית הַקְּדוּשָׁה נִשְׁמֶרֶת בְּעוֹלָם כְּרְאוּי, אִזּוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן בְּרָכוֹת לְמַעַלָּה לְהָרִיק בְּעוֹלָם, כְּמוֹ שְׁנֹאֲמַר (תהלים סח) גִּשְׁם נְדָבוֹת תִּנְיֵף אֱלֹהִים נַחֲלֶתְךָ וְנִלְאָה אֶתָּה כּוֹנֵנְתָה. גִּשְׁם נְדָבוֹת - זֶהוּ גִשְׁמֵי רְצוֹן, כְּשֶׁמִּתְרַצֶּה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל וְרוֹצֵה לְהָרִיק לָהּ בְּרָכוֹת, אִזּוֹ נַחֲלֶתְךָ וְנִלְאָה אֶתָּה כּוֹנֵנְתָה.

וּבַד קְיָיְמָא קְדִישָׁא אֲתַנְטִיר בְּעֻלְמָא בְּדָקָא יְאוּת, בְּדִין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִיב בְּרַבָּאן לְעִילָא לְאַתְרָקָא בְּעֻלְמָא. כְּמַה דְּאֵת אָמַר, (תהלים סח) גִּשְׁם נְדָבוֹת תִּנְיֵף אֱלֹהִים נַחֲלֶתְךָ וְנִלְאָה אֶתָּה כּוֹנֵנְתָה. גִּשְׁם נְדָבוֹת, דָּא גִּשְׁם דְּרַעוּתָא. בַּד אֲתַרְעֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, וּכְעֵי לְאַרְקָא לָהּ בְּרַבָּאן, בְּדִין נַחֲלֶתְךָ וְנִלְאָה אֶתָּה כּוֹנֵנְתָה.

ציצית - וראיתם אותו וזכרתם את כל מצוות ה' - כמה גדול ועצום כחה, ומגינה בשעת הדין לעולם הבא

אמר רבי יצחק, כתיב הכא ועמד לפני המלאך. מה זה לפני המלאך? שהיה דין דינו, אותו שכתוב בו (קהלת ה) ואל תאמר לפני המלאך כי שגגה היא. מה בא להשמיענו? שכל בן אדם שלא זוכה בעולם הזה להתעטף בעטוף מצוה ולהתלבש בלבוש מצוה, כשנכנס בעולם ההוא עומד בלבוש טנפת שלא צריך, ועומד בדין עליו.

בא וראה, כמה לבושים מזדמנים באותו עולם, ואותו האיש שלא זוכה בעולם הזה בלבושי מצוה, כשנכנס לעולם ההוא מלבישים אותו בלבוש נודע אחד לפני בעלי הגיהנם, ואותו לבוש אוי למי שמתלבש בו. שהרי כמה שומרי החקים עתידים לאחז בו, ומכניסים אותו לגיהנם. ושלמה המלך צווח ואומר: (קהלת ט) בכל עת יהיו בגדיך לבנים וכו'.

ציצית, מצוה זו היא להזכיר כל מצוות התורה בשבילה, כמו שנאמר וראיתם אתו וזכרתם את כל מצוות ה' ועשיתם אתם (במדבר טו). זהו סימן המלך להזכיר ולעשות.

ובציצית, האות ז' של תזכרו שצריך להדגיש בה.

אמר רבי יצחק, כתיב הכא ועמד לפני המלאך, מאי לפני המלאך. דתתו דאין דינו, החוה דכתיב ביה, (קהלת ה) ואל תאמר לפני המלאך כי שגגה היא. מאי קא משמע לן. דכל בר נש דלא זכי בהאי עלמא, לאתעטפא בעטופא דמצוה, ולא תלבשא בלבושא דמצוה. בד עייל כההוא עלמא, קאים בלבושא טנופא, דלא אצטריה, וקאים בדינא עליה.

תא חזו, כמה לבושים מזדמנין כההוא עלמא, וכההוא בר נש דלא זכי כהאי עלמא בלבושין דמצוה, בד עייל לההוא עלמא, מלבשין ליה בחד לבושא דאשתמודע לגבי מאריהון דגיהנם, וכההוא לבושא, ווי למאן דאתלבש ביה. דהא כמה (דף קע"ה ע"א) גרדיני נמוסין, ומינין לאחדא ביה, ועיילי ליה לגיהנם. ושלמה מלכא צווח ואמר (קהלת ט) בכל עת יהיו בגדיך לבנים.

ציצית פקודא דא איהו לאדברא כל פקודי אורייתא בגינה כמה דאת אמר וראיתם אתו וזכרתם את כל מצוות ה' ועשיתם אתם דא איהו סימנא דמלכא לאדברא ולמעבדא.

ובציצית ז' של תזכרו דצריך להתזכר בה.

זוהר פ' שלח (דף קע"ה)

רעיא מתימא

זוהר פ' פנחס (דף רכ"ז)

זוהר חדש מדרש רות

ה' אלקיכם אמת

בינתים בא רבי יודא בנו של רבי פנחס, וישב אצלם, ואמר

אדחכי אתי רבי יודא בריה דר' פנחס, ויתיב לגבייהו, ואמר להו,

לָהֶם: בְּמָה עֲסַקְתֶּם? אָמְרוּ לוֹ: בְּדַבְרֵי קְרִיאַת שְׁמַע, וְכֵן אָמַר הַתִּינוּק הַזֶּה. אָמַר: וְדַאי שְׂכַךְ הוּא, וְכֵן אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי אָמַר רַבִּי יוֹסִי בֶּן דּוּרְמִסְקִית מְשֻׁמֵּיהַ רַ' עֲקִיבָא, חֲסִידִים הָרֵאשׁוּנִים תִּקְנוּ קְרִיאַת שְׁמַע כַּנְּגַד מִנֵּן אֵיבְרִיו שֶׁל אָדָם. וְהָרִי חֲסָרוּ מִהֵן שְׁלֹשׁ? תִּקְנוּ שִׁיחָהּ שְׁלִיחַ צְבוּר חוּזַר וּמְשָׁלִים אוֹתָן. וּמֵהֵן? ה' אֱלֹהֵיכֶם אָמַת.

בְּמֵאֵי עֲסַקְתוּ. אָמְרוּ לֵיהּ, בְּמִלֵּי דְקְרִיאַת שְׁמַע, וְהָכִי אָמַר הָאִי יְנוּקָא. אָמַר, וְדַאי הָכִי הוּא, וְהָכִי אָמַר ר' יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי אָמַר רַבִּי יוֹסִי בֶּן דּוּרְמִסְקִית, מְשֻׁמֵּיהַ רַ' עֲקִיבָא, חֲסִידִים הָרֵאשׁוּנִים תִּקְנוּ קְרִיאַת שְׁמַע כַּנְּגַד עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת. וְכַנְּגַד מִנֵּן אֵיבְרִיו שֶׁל אָדָם. וְהָא חֲסָרוּ מֵהֶם שְׁלֹשָׁה. תִּקְנוּ שִׁיחָא שְׁלִיחַ צְבוּר חוּזַר וּמְשָׁלִים אוֹתָם. וּמֵאֵי נִינְהוּ. ה' אֱלֹהֵיכֶם אָמַת.

ג' שְׁמוֹת לְפָנֵי וּג' אַחֲרֵי קְרִיאַת שְׁמַע

בְּתַפְלָה תִּקְנוּ שְׁלֹשׁ בְּרָכוֹת רֵאשׁוֹנוֹת וְשְׁלֹשׁ בְּרָכוֹת אַחֲרוֹנוֹת. בְּקְרִיאַת שְׁמַע - שְׁלֹשָׁה שְׁמוֹת בְּרֵאשׁוֹנָה, ה' אֱלֹהֵינוּ ה', וְשְׁלֹשָׁה שְׁמוֹת בְּאַחֲרוֹנָה - ה' אֱלֹהֵיכֶם אָמַת. וְכָל הַקּוֹרֵא קְרִיאַת שְׁמַע כְּמוֹ זֶה, בְּיָדוּעַ שְׂאִינוּ נִזְוֵק בְּאוֹתוֹ יוֹם.

בְּתַפְלָה תִּקְנוּ, ג' בְּרָכוֹת רֵאשׁוֹנוֹת, וּג' בְּרָכוֹת אַחֲרוֹנוֹת. בְּקְרִיאַת שְׁמַע, ג' שְׁמוֹת בְּרֵאשׁוֹנָה, ה' אֱלֹהֵינוּ ה', וְשְׁלֹשָׁה שְׁמוֹת בְּאַחֲרוֹנָה, ה' אֱלֹהֵיכֶם אָמַת. וְכָל הַקּוֹרֵא קְרִיאַת שְׁמַע כְּהָאֵי גִוּוֹנָא, בְּיָדוּעַ שְׂאִינוּ נִזְוֵק בְּאוֹתוֹ יוֹם.

זוהר חדש
רות
(דף ע"ב)

אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם - מִצְוֹת זְכוּרַת יְצִיאַת מִצְרַיִם

וּמִשָּׁם וְהִלָּאָה אֲזַכְּרֶת יְצִיאַת מִצְרַיִם, שֶׁהִיא מִצְוָה לְהַזְכִּיר אֶת יְצִיאַת מִצְרַיִם, שְׁפָתוֹב (שם כד) וְזָכַרְתָּ כִּי עֲבַד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם.

וּמִתְמָן וְלִהְלָאָה אֲדַבְּרוּתָא דִּי יְצִיאַת מִצְרַיִם, דְּאִיהוּ פְּקוּדָא לְאֲדַבְּרָא יְצִיאַת מִצְרַיִם דְּכַתִּיב, (דברים ה) וְזָכַרְתָּ כִּי עֲבַד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם.

זוהר פ'
ויקהל
(דף ר"ב)

